

Det første lys er Ordet, talt af Gud*Mel.: Peter Møller 1978*

1. Det første lys er Ordet, talt af Gud,
 det skabte liv, hvor alt var øde,
 med fuglesang, med blomster, der sprang
 ud,
 med glæde over markens grøde.

2. Det andet lys blev tændt i Betlehem,
 Guds Søn steg ned fra Himlens høje
 og delte jorden med os som sit hjem
 med al dens fryd og al dens møje.

3. Det tredje lys har intet øje set,
 det lyser gennem hjertesorgen
 og melder, det umulige er sket,
 det tredje lys er påskemorgen.

4. Det fjerde lys har ild fra alle tre,
 en pinseglød i vores hjerte,
 så vi for dem, der intet lys kan se,
 kan tænde kun en lille kerte.

*Johannes Johansen 1963, 1971 og 1974.***Vær velkommen, Herrens år (Advent)***Mel.: A.P. Berggreen 1852*

1. Vær velkommen, Herrens år,
 og velkommen herhid!
 Julenat, da vor Herre blev fød,
 da tændte sig lyset i mørkets skød.
 Velkommen, nytår, og velkommen her!

2. Vær velkommen, Herrens år,
 og velkommen herhid!
 Påskemorgen, da Herren opstod,
 da livstræet fæsted i graven rod.
 Velkommen, nytår, og velkommen her!

3. Vær velkommen, Herrens år,
 og velkommen herhid!
 Pinsedag, da Guds Ånd kom herved,
 da nedsteg Guds kraft til vor skrøbelighed.
 Velkommen, nytår, og velkommen her!

4. Vær velkommen, Herrens år,
 og velkommen herhid!
 Herrens år med vor Guds velbehag
 nu bringer os glæde hver Herrens dag.
 Velkommen, nytår, og velkommen her!

*Dansk adventssalme (1556).
 N.F.S. Grundtvig 1849.*

84

Gør døren høj, gør porten vid

Mel.: Genève 1551

1. Gør døren høj, gør porten vid!

Den ærens konge kommer hid;
han hersker over alle land
og er al verdens frelsermand.

2. Retfærdig kommer han herved

og bringer liv og salighed;
sagtmodig er med hjælp han nær,
barmhjertighed hans scepter er.

3. Han os bebuder glædens år,

vor nød ved ham en ende får;
derfor af stemmer uden tal
en frydesang ham møde skal.

4. O, salig er den stad for vist,

hvis konge er den Herre Krist;
så vel det hvert et hjerte går,
hvor denne konge indgang får.

5. Han er den rette glædessol,

som lyser fra Guds nådestol;
ved ham, Guds Søn, det lysne må
udi vort hjertes mørke vrå.

6. Jeg hjertets dør vil åbne dig,

o Jesus, drag dog ind til mig!
Ja, ved din nåde lad det ske,
at jeg din kærlighed må se!

7. Og ved din Helligånd os led

på vejen frem til salighed,
at her vi dig lovsynge må,
indtil vi for dit ansigt stå!

Sl 24,7-10

Georg Weissel (1642).

N.J. Holm 1829.

885

Hold håbet op

**1. Hold håbet op, og hold det udstrakt
foran mig.**

her er en fremtid, her er liv, han er på vej.

Se, snefnug ligner noder i en symfoni,

jeg ser på himlen over dét, jeg lever i.

Hold håbet op.

Stjernen viser vej.

hold håbet op.

Mørket skjuler sig.

Hold håbet op.

Hold det foran mig.

2. Vi venter midt i verset i en adventssang,

en stilhed efter stemmerne, der var
engang.

Den hænger tungt i luften her som efter
storm,

urolig sitren førend verden får sin form.

Hold håbet op.

Stjernen viser vej.

hold håbet op.

Mørket skjuler sig.

Hold håbet op.

Hold det foran mig

3. En julerose er en smuk, men ydmyg
blomst,

jeg tænker på et ord, det er:
Tilstedekomst.

En glød i mørket, og jeg mærker glæden
ved,

han er på vej, det er et lys af evighed.

Hold håbet op.

Stjernen viser vej.

hold håbet op.

Mørket skjuler sig.

Hold håbet op.

Hold det foran mig.

Tekst: Dy Plambeck 2015

892 Jesus Kristus selv til stede

1. Jesus Kristus selv til stede
i et lille stykke brød.

Når vi spiser brødet sammen
smager vi hans liv og død:
"Tag det! Spis det Det er mig,
Al din skyld forlader jeg."

2. Jesus Kristus selv til stede
i en lille smule vin.
Når vi drikker vinen sammen
gør han vores skyld til sin:
"Tag det! Drik det! Det er mig.
Al din skyld forlader jeg."

3. Jesus Kristus selv til stede
i små jævne hverdagsord.
Når vi deler livet sammen
sidder han ved vores bord:
"Hør det! Lev det! Det er mig.
Midt iblandt jer lever jeg."

Tekst: Inge Hertz Aarestrup 2015

Melodi: "Du som ud af intet skabte" DDS 330

Skyerne gråner

1. Skyerne gråner, og løvet falder,
fuglene synger ej mer,
vinteren truer, og natten kalder,
blomsterne sukker: det sner!
Og dog bære blus vi med glæde!
2. Vinteren kommer, og sneen falder,
blomsterne visner i muld,
isen optøs ej af gråd for Balder,
tårerne stivner af kuld.
Og dog bære blus vi med glæde!
3. Solhvervet kommer, og bladet vendes,
dagene længes på ny,
solskinnet vokser, og vintren endes,
lærkerne synger i sky.
Derfor bære blus vi med glæde!
4. Årene skifter af gru for ælde,
skjaldene giver dem ret,
fuglene alle hvert år må fælde,
ellers de fløj ej så let:
Derfor bære blus vi med glæde!
5. Fuglene flyver som vind på vinger
let over vildene hav,
skjaldene flyver, som rimet klinger,
glat over slægternes grav.
Derfor bære blus vi med glæde!
6. Hjerterne vakler, når højt de banke,
drages til fuglenes spor,
lyset dog sejrer, den mørke tanke
flygtende synker i jord.
Derfor bære blus vi med glæde!
7. Salmerne klinge og klokker kime,
spotter med sneen ved jul,
vinteren må sig med våren rime,
smelte for solen i skjul.
Derfor bære blus vi med glæde!
8. Troende hjerter i vinterløbet
føder den liflige vår,

trykker den til sig i barnesvøbet
med et lykosaligt nytår!
Derfor bære blus vi med glæde!

9. Betlehems-barnet i krybberummet
det er den evige vår,
troende hjerter det har fornummet:
Jul gør lykosaligt nytår!
Derfor bære blus vi med glæde!

N.F.S. Grundtvig, 1847
Melodi: Thora Borch